

Summa p[er]p[et]ui
 de h[ist]oria
 h[ist]oria d[omi]ni
 Summa p[er]p[et]ui
 de h[ist]oria
 h[ist]oria d[omi]ni

natus est. Apphetico anne uidet ore mox
 natus benedicuntur anu[er]sa[rum] celebratorib[us].
 cum iuuenis inuitatus. & his sue presentia
 uirtutis honorat. Sed altior e[st] celestium
 laetitiae figurar[um]. Miracula namq[ue] fac tu
 rus in terra filius d[omi]ni. uenit ad nuptias. ut
 ipsum se e[ss]e doceret. de quo sub ty po sponsi
 psalmista precunt. & ipse tamq[uam] spon
 sus p[re]cedens de thalamo suo. Exultant ut
 gigas adcurrenda uiam. a summo celo e
 gressio eius. et occurfus eius usq[ue] ad summu[m]
 eius. qui et ipse quoda[m] loco dese[n]susq[ue] fide
 lib[us] ait. Numquid possunt filii sponsi lu
 gere. quicquid cu[m] illis e[st] sponsus. uenient
 autem dies cu[m] auferetur ab eis sponsus.
 & tunc ieiunabunt. quia nimirum inco
 gnatio n[ost]ri saluatoris. ex quo patrib[us] coe
 pit p[ro]mitti. multis sc[ilicet] e[st] lacrimis et luctu
 tu semp[er] expectata. donec ueniret.

^{Aug}
 Maiores neq. deo opus omibz habundabat
 q. deomas deo dabit & cessari cessi cedebat

Similiter ex quo post resurrectione ascen-
 dit in celum: omnis scōre spes ad eum pen-
 det reditum: Solo autē quocū hominibz
 conversatus ē tempore. flere ac lugere
 nequiverunt. quia iū secum etiam corpo-
 raliter eū quem spiritualiter dilexerunt
 habebant. Sponsus ergo xp̄s. sponsa eius
 ē ecclesia. filii sponsi uel nupti ux. sin-
 guli qui q. fideliū eius sunt. Tempus
 nupti ux. tēpus ē illud. quando pincar-
 nationis misterium scām sibi ecclesiam

sociavit. Non igitur casu sed certa q̄a
 misterii. venit ad nuptus interri. car-
 nali more celebratas. qui ad copulandū
 sibi spiritali amore ecclesiam. de celo
 descendit ad terram. Cuius quidē tha-
 lamus incorrupte generis inierat fuit.
 in quo dē humane nature coniunctus ē.
 ex quo ad sociandū sibi ecclesiā tūquā sponsus
 accessit.

diam in eos oculis stans in campo dirigit in auidia pa-
 renat intellegant. Inuentura modis. v. Magnus dñs.

Beaui itaq; pauperes. Non itaq; omnes sed illi tantū
 modo qui omne p̄sentis seculi tametsi altū uide-
 atur. p̄nubilo caligine ducunt. Qui meritis regni
 celestis p̄hibentur munere digni quia delecta-
 tionis humane placentur cupiditate nudati. Quia
 sem se rex dñi pauperiem sustinuisse declarant.
 Ego uero egenus et pauper sum. Et alibi non mo-
 terrestria sed et ipsa p̄dñs super celestia paruipen-
 dicentis. qđ enī mihi restat in celo. et acce-
 ptum sup̄ terrā. mox ubi sp̄s sue fixisset
 chorā subdendo manifestat. Mihi autē ad
 ere dñi bonū est. ponere in dño dō sp̄e meam
 loquunt nonnulli miserrima conditione paup-
 eres. et hic sc̄ti gaudis ob inopiā rerū et ibi regno
 di ob meritū nequitiā carent. Clegre dñs uerū
 deplete et dñs uerū insonis euerne dedit illi celeberrimū sollēmpni
 ratiōis balthamū martēris et uolūntate in celo.